

[P. A. Poulsen.]

skal tages af beskæftigelsesfonden. Nu ved jeg godt, at det kun er et par dage siden, at der var en drøftelse i det andet høje ting om denne lov af 31. oktober 1940 om beskæftigelsesfonden, og jeg er ikke i dag klar over, hvad der er kommet ud af denne drøftelse, eller hvad der kan komme ud af den, men jeg vil gerne have lov at sige, at vi fra vor side vil lægge vægt på, at staten tilvejebringer de nødvendige midler ved at optage lån på det almindelige pengemarked. Det er jo sådan, at man kan skaffe penge ved at overtrække kontoen i nationalbanken og på den måde ligesom kaste en ny million ud i omsætningen. Jeg ved ikke, om den højtærede minister vil sige et par ord om det forhold. Jeg kan sige, at det er ikke afgørende for vor stilling til lovforslaget, vi vil anbefale lovforslaget og stemme for det, men jeg vil dog gerne vide, om man regner med at skaffe midlerne på almindelig måde, altså ved at optage lån på det almindelige pengemarked.

Så er der det andet lovforslag om lån til fremme af afsætning af fisk og fiskeprodukter. Herom har jeg ikke mange bemærkninger at gøre. Vi husker jo alle, at vi vedtog et forslag af lignende art sidste år, og det foreliggende lovforslag er nærmest et forslag om forlængelse af den gældende lov. Vi havde lovforslaget i udvalg dengang og havde en ret indgående drøftelse af de forskellige forhold, og vi enedes tilsidst om at ville prøve en sådan lovgivning for at få gennemført en vis modernisering og rationalisering indenfor fiskerierhvervet. Jeg tror, man kan sige, at der er også sket en betydelig udvikling på det område. Da den højtærede fiskeriminister sidste år fremsatte lovforslaget, fik vi en uhyre interessant redegørelse om de forskellige forhold, om afsætningen af fisk og behandlingen af affaldsfisk, og hvad derunder nu hørte, konserverfremstilling o. s. v., en såre interessant redegørelse. Der er som sagt her lovgivet på et område, der nærmest er nyt, og vi kunne godt tænke os at gå med til at forsøge endnu et år og se, hvordan udviklingen vil blive.

Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Severin Hansen, der talte om lånene til anskaffelse af de såkaldte trafikmidler. Det kender vi til ude på landet. Jeg mener nu ikke, at der særlig skal gives tilskud til cykler. Vi får jo fisken sendt ud til visse stationer, og så holder vi ikke af, at der skal sendes cyklister af sted med den; kommer de en timestid efter at vi har spist til middag, skal fisken efter at være kørt rundt en dag igennem måske gemmes til dagen efter, og så

bliver det ingen god fiskemiddag. Det, vi tænkte, og det, som også var tanken med lovforslaget, var, at man skulle få sådanne trafikmidler, at vi kunne få fisken bragt ud rettidigt; det ville også være en propaganda for fisken og for fiskeafsætningen, om man kunne få den ud til pladserne i en god tilstand, så husmødrene gerne vil købe den og anvende den. Men vi kan godt gå med til dette lovforslag; det er jo nærmest et forsøg. Nu hørte jeg, at det ærede medlem hr. Jens Jensen kunne tænke sig, at vi i et udvalg så nærmere på forslaget, måske på begge forslag. Det har vi fra vor side intet imod, og kan der fremkomme oplysninger, der kan bestyrke vor tillid til, at loven kan bringe noget godt, så er det jo godt, og skulle der fremkomme oplysninger i modsat retning, kan vi jo snakke om tingene. Vi anbefaler begge lovforslag.

Fr. Kristiansen: Behandlingen af denne lovgivning vedrørende fiskerflåden er jo en årligt tilbagevendende begivenhed, hvorved forslaget af alle partier bliver modtaget med meget stor velvilje. Man kan vel sige, at formålet med loven er et dobbelt. Dels søger man gennemført en forbedring af vore fiskerkuttere, så de bliver bedre i stand til at modstå hårdt vejr og derved yde størst mulig sikkerhed for de mennesker, hvis farefulde hverv det er at bringe havets rigdomme i havn, så at de uundgåelige katastrofer, der hvert år kræver deres ofre, indskrænkes mest muligt. Den anden opgave har været at udbygge fiskerflåden til den størst mulige kapacitet, så den bedst muligt er i stand til at røgte sin opgave indenfor det betydningsfulde og valutaskabende erhverv, som fiskeriet jo er.

Med hensyn til forrentningen af lånet er der i forslaget i år indført den ændring, at hele lånet skal forrentes med 4½ pct., medens man tidligere kun betalte 4 pct. af de tre fjerdedele — altså 3 pct. Jeg håber, at disse strammere bestemmelser ikke vil forringe lovens værdi i den kommende tid.

Når man gennem en årrække har fulgt de årligt tilbagevendende forhandlinger om denne lovgivning og hørt, med hvor stor velvilje de ærede ordførere for venstre og konservative har udtalt sig om denne støtte-lovgivning for fiskeriet, og samtidig erindrer sig, hvorledes de to partier stillede sig til det lovforslag om støtte til modernisering af mejeribrugene, som i vinter er blevet fremsat i det andet høje ting, hvorledes de i deres inderste hjerte frygtede, at mejerierne skulle blive socialiserede, hvis de modtog en støtte af Marshallpengene i form af